

I

(Meddelelser)

RÅDET

RÅDETS RESOLUTION

af 25. september 1995

om byrdefordelingen i forbindelse med modtagelse af fordrevne personer og deres midlertidige ophold

(95/C 262/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel K.1,

som henviser til det program for det prioriterede arbejde, som Rådet vedtog den 30. november 1993, hvorefter der skal foretages en indgående undersøgelse af spørgsmålet om byrdefordelingen i forbindelse med Vesteuropas modtagelse af flygtninge og deres ophold,

som henviser til den resolution, ministrene med ansvar for indvandring vedtog på deres møder den 30. november og den 1. december 1992 i London vedrørende personer, der er fordrevet som følge af konflikten i det tidligere Jugoslavien,

som henviser til den resolution, ministrene med ansvar for indvandring vedtog den 1. og 2. juni 1993 i København om visse fælles retningslinjer med hensyn til modtagelse af særligt sårbare grupper af nødstedte personer fra det tidligere Jugoslavien,

som henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 19. januar 1994 om de grundlæggende principper for en europæisk flygtningepolitik, hvori det fremhæves, at der bør sørges for en ligelig fordeling af flygtningene mellem de forskellige lande i Unionen,

som henviser til Kommissionens meddelelse om indvandrer- og asylpolitikken, der blev forelagt den 23. februar 1994, og

som tager følgende i betragtning:

Det Europæiske Råd påskønnede på mødet den 9. og 10. december 1994 i Essen den vilje, som de enkelte medlemsstater har vist til midlertidigt at modtage et større antal krigs- eller borgerkrigsflygtninge, og opfordrede Rådet (retlige og indre anliggender) til at drøfte de problemer, der er opstået som følge af flygtningestrømmen, for hurtigst muligt at nå til en effektiv løsning på spørgsmålet om den fremtidige byrdefordeling for så vidt angår den humanitære bistand;

fordrivelse af befolkningsgrupper som følge af konflikt-situationer kræver først og fremmest, at der vedtages foranstaltninger til genoprettelse af freden; hjælpen til den civilbefolkning, der bliver offer for sådanne situationer, skal først og fremmest gives på stedet, navnlig gennem oprettelse af sikkerhedszoner og -korridorer og ved ydelse af humanitær bistand;

Rådet er dog enig om, at personer, hvis liv eller helbred er i fare på grund af væbnet konflikt eller borgerkrig, under hensyn til UNHCR's regionaliseringsprincip så vidt muligt også i fremtiden skal sikres hjælp i form af midlertidig modtagelse i medlemsstaterne, hvis der ikke er andre muligheder for at afværge faren;

når en sådan situation opstår, bør vilkårene for modtagelse af disse personer og deres ophold tilrettelægges solidarisk i samråd mellem medlemsstaterne;

medlemsstaterne er i denne forbindelse rede til på bedste måde at dele ansvaret for modtagelse af fordrevne personer og deres midlertidige ophold;

medlemsstaterne lægger vægt på princippet om, at reaktionen på nødsituationer i lande, der ligger tæt ved Den Europæiske Union, skal være så ensartet som muligt, når omstændighederne tillader det;

det vil være ønskeligt i så høj grad om muligt at mindske virkningerne af forskellene mellem medlemsstaternes ordninger for modtagelse af fordrevne personer på migrationsstrømmenes retning;

der bør også opnås enighed om en tilstrækkelig præcis ramme omkring operationelle initiativer, samtidig med at der skal være mulighed for smidige løsninger, således at man kan modtage personer, der er tvunget til at forlade deres land — eventuelt også uden om procedurerne for ansøgning om flygtningestatus;

medlemsstaterne skal sørge for, at hasteproceduren i Rådets forretningsorden⁽¹⁾ finder anvendelse i sådanne tilfælde, således at der hurtigt kan ske en afbalanceret og solidarisk fordeling af byrderne;

medlemsstaterne kan også anvende forskellige former for økonomisk kompensation i det omfang, det er muligt;

for så vidt angår personer, der har anmodet en medlemsstat om beskyttelse i medfør af Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtningens retsstilling, må resolutionen ikke være til hinder for anvendelse af reglerne i Dublin-konventionen af 15. juni 1990;

derudover kræver alvorlige nødsituationer omgående handling, navnlig i forbindelse med væbnede konflikter og borgerkrig i tredjelande, som medfører meget store og pludselige befolkningsbevægelser til medlemsstaterne, samt forudgående tilvejebringelse af regler for modtagelse af fordrevne personer; det er derfor nødvendigt, at Rådet får midler til at vedtage de hasteforanstaltninger, som er påkrævet i visse situationer, hvor hurtig handling er altåtgørende, uden at der opstår forsinkelser på grund af komplicerede forudgående procedurer,

VEDTAGER FØLGENDE RESOLUTION:

1. a) Med forbehold af punkt 7 vedrører denne resolution personer, som medlemsstaterne er rede til at modtage midlertidigt på passende vilkår i tilfælde af væbnet konflikt eller borgerkrig, herunder personer, som allerede har forladt deres hjemregion for at rejse til en af medlemsstaterne. Der er navnlig tale om personer

- der har været indsat i en krigsfange- eller interneringslejr, og som ikke på anden måde kan udfries af en bestående fare for liv eller fysisk integritet
- der er sårede eller alvorligt syge, og som ikke kan sikres lægehjælp i området
- der er eller har været i umiddelbar fare for liv eller fysisk integritet, og som ikke har mulighed for beskyttelse på anden måde i deres hjemregion

- der har været ofre for seksuelle overgreb, såfremt de ikke kan hjælpes i sikre områder, der ligger så tæt som muligt ved deres hjem
- der kommer direkte fra kampzoner inden for deres lands grænser, og som ikke kan vende tilbage til deres hjem som følge af konflikten og krænkelser af menneskerettighederne.

b) Denne resolution finder ikke anvendelse på personer, om hvem der er alvorlig grund til at antage:

- at de har begået en forbrydelse mod freden, en krigsforbrydelse eller en forbrydelse mod menneskeheden, således som disse forbrydelser er defineret i de internationale aftaler, som er indgået for at træffe forholdsregler herimod
- at de har begået en alvorlig ikke-politisk forbrydelse, før vedkommende er blevet midlertidigt modtaget af en af medlemsstaterne.

2. En given situation kan nødvendiggøre en harmoniseret indsats til fordel for fordrevne personer, som f.eks. når der til medlemsstaterne kommer en massiv strøm af fordrevne personer, eller der er meget stor sandsynlighed for, at en sådan tilstrømning er umiddelbart forestående.

Efter at UNHCR har afgivet udtalelse, vil en sådan indsats især kunne iværksættes, hvis der ikke kan ydes tilstrækkelig hjælp og beskyttelse i de oprindelige hjemregioner, eller hvis Unionen ligger så nær ved den pågældende region, at den kunne anses for at være en del af hjemregionen.

3. Visse situationer kan kræve hurtig indsats for at fjerne umiddelbar fare for menneskeliv. I disse situationer finder de relevante bestemmelser⁽²⁾ om hastesager i Rådets forretningsorden anvendelse.

4. Rådet er enigt om, at en afbalanceret og solidarisk byrdefordeling i forbindelse med modtagelse af fordrevne personer og deres midlertidige ophold i krisetilfælde kan foregå ved at tage hensyn til følgende faktorer⁽³⁾:

⁽²⁾ Artikel 1, stk. 1, artikel 8, stk. 1, artikel 10, stk. 1, og artikel 19, stk. 1, i Rådets forretningsorden.

⁽³⁾ »Disse faktorer er referencenormer, som kan præciseres nærmere ved hjælp af andre faktorer på baggrund af den konkrete situation.«

⁽¹⁾ EFT nr. L 304 af 10. 12. 1993, s. 1.

-
- hver enkelte medlemsstats bidrag til forebyggelse eller løsning af krisen, navnlig ved ydelse af militærhjælp som led i operationer og missioner, som FN's Sikkerhedsråd eller Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) har givet mandat til, de foranstaltninger, hvert enkelt medlemsstat har truffet for at beskytte udsatte befolkningsgrupper lokalt eller yde humanitær hjælp
 - samtlige økonomiske, sociale og politiske faktorer, som kan influere på en medlemsstats kapacitet til på tilfredsstillende vilkår at modtage et øget antal fordrevne personer.
5. Der lægges stor vægt på fordelingen af personer fra regioner i krise, da det giver bedst mulighed for at yde de pågældende en retfærdig behandling.
 6. Denne resolution berører ikke den praksis med hensyn til modtagelse af personer af humanitære grunde, som nogle medlemsstater eller alle medlemsstaterne følger på grundlag af bilaterale eller multilaterale aftaler.
 7. Fordrevne personer, der er modtaget i de enkelte medlemsstater før vedtagelsen af denne resolution, omfattes ikke af ovenstående procedure.
-